திருமங்கையாழ்வார் வரலாறு - திருமங்கை ஆழ்வார் வரலாறு

8-ம் நூற்றாண்டில் கள்ளர் குடியில் காவிரி நதி சோழ நாட்டின் , திருவாலிநாடு, திருக்குறையலூரில், ஆலிநாடுடையாருக்கும் -வல்லித்திரு அம்மைக்கும் மகனாக திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்தார் .

நீலன் பரகாலர் என்ற திருமங்கையாழ்வார் கள்ளர் குடியில் தான் பிறந்தவர் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம் என்று வினா எழுகிறது . ஆதலால் இங்கு பல ஆய்வாளர்களின் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பக்கங்கள் இணைக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.

ஸமஜாயத தத்ர ஶாபுரப்ரமுகஃ: கஶ்சந நீலநாமக: ।
புருஷோத்தமகார்முகாம்ஶஜஸ் ஸ்புரிதே கார்த்திக
க்ருத்திகோடுநி ॥
[திவ்யஸூரிசரிதம் 7-34]

[அந்தத் திருக்குறையலூரிலே, கள்ளர் தலைவராய், புருஷோத்தமனின் சார்ங்கமென்னும் வில்லின் அம்ஶமாயிருப்பவராய், நீலன் என்னும் திருநாமத்தையுடையவரான திருமங்கையாழ்வார், விளங்காநிற்கும் கார்த்திகையில் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தருளினர்.]

மணிமேகலை, பத்துபாட்டு முதலிய நூல்களில் நாகர்களைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறது. பூர்விக புத்தமத நூல்களிலும நாகர் என்கிற பெயர் அடிககடிவருகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தில் அடியில் கண்டவைகள் காணபபடு

"நாக நன்னாட்டு நானூறி யோசனை
வியன்பாதலதது வீழ்ந்து கேடெய்தும்"
"நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலை"

நாகநாடு என்பது தமிழகத்துககு கிழககு அல்லது தென்கிழக்கிலிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் ஜில்லாக்களில் கள்ளர் வேடர்களில் நீலன், நாகன் என்கிற பெயர்களை சாதாரணமாய் காணலாம. கள்ள ஜாதியினராகிய திருமங்கை ஆள்வாருக்கு நீலன் என்பது பெயர். அவர் மலையரசன் ஒருவனுக்கு ஓர் துணிகுடுத்தார் - அதை சிறுபணாற்றுபடையில், "நீல நாகன் நல்கிய கலிங்கம்" என்று

இயற்பெயர் நீலன்

1-1-2 இளமைப்பருவம்

இவர் சோழ அரசனது படைக்களத்திலிருந்து பயிற்சி பெற்று, சேனாதிபதியாகி வீரத்தில் சிறந்து விளங்கியதாக வரலாறு கூறுகிறது. தனது வீரத்தினால் பகைவரை வென்றவர் என்பதால் இவர் 'பரகாலன்' என அழைக்கப் பட்டதாக ஆழ்வார்கள் வைபவம் கூறும். இவரது ஆற்றலை உணர்ந்த சோழ மன்னன் இவரை திருமங்கைப்பகுதிக்கு

சிற்றரசனாக்கிச் சிறப்பித்தான் என்றும், இசை, நடனக் கலைகளில் இவ்வாழ்வார் பெரிதும் நாட்டம் உடையவராயிருந்து பொழுதுபோக்கினார் என்றும் செய்திகளுண்டு [19]

பகைவர்களுக்குக் காலன் போன்று திகழ்ந்ததால் , 'பரகாலன் என்ற பெயரும் நீலருக்கு உண்டாயிற்று. பரகாலர் என்பதற்கு காலத்தைக் கடந்து நிற்பவர் என்னும் தத்துவ விளக்கப் பொருளும் உண்டு.

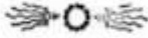
கள்ளர் பெரும்பிடுகு முத்தரையர் என உரக்க உரைத்த தமிழ் அறிஞர் ' மு இராகவயங்கார்"

நன்றி:- தமிழ் கல்விச்சங்கம் (1929)

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார்கள் காலநிலை

[முதற்பகுதி]

சென்னை யூனிவர்ஸிடி
தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் தலைமைப்பண்டிதர்
இராமநாதபுரம்

மு. இராகவையங்கார்
எழுதியது

[தமிழர் கல்விச்சங்கப் பிரசுரம்]

சென்னை
லா ஜர்னல் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது

1929

[விலை ரூ. 1—4—0]

வீரர்களாகவும், புலவர்புகழ்ச்சிக்கு உரியவராகவும்[1] பழங்காலத்தே விளங்கினவர். பல்லவர்க்குப் பெருந்துணையாக நின்ற இன்னோர், பாண்டியசோழர்களுடன் பல போர்கள் புரிந்து சோணாட்டை அவர் குடைக்கீழ் நிறுவியதோடு, அவர்க்குப் பிரதிநிதிகளாய்த் தஞ்சையைத் தலைநகராகக் கொண்டு அந்நாட்டைத் தாமே ஆட்சிபுரிந்தும் வந்தனர். பல்லவமல்லனது இளமைக்காலத்தில் அவனாட்சியை நிலைநிறுத்திய கள்வர்தலைவருள்ளே பெரும்பிடுகு முத்தரையன் என்பான் சிறந்தவன். இவனைக் கள்வரகள்வன் என்று சாஸனம்[2] விசேடித்துக் கூறுகின்றது. திருமங்கைமன்னன் ஆலிநாட்டதிபரான கள்வர்குலத்தவர் என்று வரலாறு வழங்குதலும், பல்லவாதிக்கம் சோணாட்டிற் பல்கிநின்ற காலத்தே தாமும் விளங்கி அப்பல்லவர் பெருமைகளையே பலபடப்பாராட்டுதலும் மேலெல்லாம் கண்டறியப்பட்டன. இங்ஙனம் கள்வர்குலத்துதித்த சோணாட்டுத்தலைவராய்ப் பல்லவாபிமானம் மிக்குடைய நம்பெரியாரை மேற்கூறிய முத்தரையமரபினருள் ஒருவராகவே[3] நாமும் கருதல் கூடியதன்றோ? இத்தகைய வீரகுலத்தவராய்த் தம் அரசனுக்குப் பேருதவிபுரிந்த சிறப்புப்பற்றியே—

---

1. நாலடியாரில் பெருமுத்தரையர் (200, 286) என்று சிறப்பிக்கப்பெற்றிருத்தலாலும், செந்தலைச் சாஸனத்தில்—பாச்சில்வேள் நம்பன், குவாவன் காஞ்சன், கோட்டாற்று இளம்பெருமானார், ஆசாரியர் அநிருத்தர் என்ற புலவர்களாற் பாடப்பெற்றிருத்தலாலும் (செந்தமிழ். தொ-6., பக். 10—15) தமிழ்முத்தரையர்கோவை (யாப்பருங்கலவிருத்தி. பக், 486) என இவர்சம்பந்தமாகவழங்கும் நூலாலும் இன்னோரது 'புலவர்பாடும் புகழுடை'மை நன்குவிளங்கும்.

2. Ep. Ind. XV, ii, p. 49 ff.

3. கள்வர் குலத்தவர்க்குச் செம்பிய முத்தரையர் என்ற பட்டப்பெயர் சோணாட்டில் இன்றும் வழங்குதல் அறியத்தக்கது. (திருவாளர், மு. வேங்கடசாமிநாட்டார் அவர்கள் எழுதிய கள்ளர் சரித்திரம், பக். 23, 24.)

புதுக்கோட்டை தொண்டைமான் மன்னர்களின் கல்வெட்டில்

கல்வெட்டுகளில் புதுக்கோட்டை தொண்டைமான் மன்னர்கள் தங்களை கள்ள திருமங்கையாழ்வார் மந்திரியினுடைய (சோழனின் மந்திரியாகிய) வங்குஷம் என்றும், இந்திர குல வங்குஷம் என்று கூறுகின்றனர்.

879. குளத்தூர் தாலுகா, வெள்ளமண்டபத்திற்கு கிழக்காக நடப்பட்டிருக்கும் ஓர் கல்லில் உள்ள சாஸனம்,—

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] விசயாப்யுதயெ சாலிவாகன ச-
2 காப்தம் ௲௬௱௫௰௨ யிதின்மெல்ச்செல்ல-
3 ா நின்ற கிலக ௵ கார்த்திகை மீ௴ அ உ திறதிகை-
4 யும் சுக்கிரவாரமும் மிறுகசிருஷ நக்ஷெத்தி-
5 ரமும் கூடின சுபதினதில் கள்ளத்திருமங்கை-
6 யாழ்வார் மந்திரி வற்கத்திலுடைய வங்கி-
7 ஷமான நாட்டாரில்க்கொடியாதிபராய்
8 யிருக்குற விசையரெங்கச்சொக்கனாத ராமசு-.
9 வாமித்தொண்டைமானர் பாரதுவாச கொத்திரா-
10 ன ஆபஸ்தம்ப சூத்திரான யெதுசாகா அதியாய(ர)னா-
11 ன லட்சுமய்யங்காருக்கு உதாக சிலாசாதநம் ப-
12 ண்ணிகுடுதபடி யித[கீ]ஙள் யெங்கள் சிமையில்
13 செதுமாற்கூதில் களமாவூரில் தாங்கள் நடதிவிரு-
14 ற தற்மருவும் கொள[1]தூர் வரதாசப்பெருமாள் மண்-
15 டவப்படிகும் யெங்களுகு நடகுற நாற்தாமலை
16 சிமையில் பள்ளதுப்பட்டி தம்முடைய கைய்யில் தா-
17 ரபூறவ[மா*]க குடுதபடியினாலெ யிந்தகிராமதுள-
18 ங்கெல்லைக்குள்ப்பட்ட சகல சமுதாயமும்
19 தாமெ தற்மம் பண்ணிக்கொள்ளுவாராகவும் [||*]
20 யிந்த தற்மதுகு விகாதம் பண்ணிநவர்கள்
21 கெங்கைகரையிலெ காராம்பசுவைக்கொன்ற
22 தொஷத்திலெ பொககூடவர்கள் உ

5. Tirumayyam (p. 119)

On the influence of Tirumangai Alvar

The Toṇḍaimān ruler Vijayaranga Cokkanātha Rāmasvāmi Toṇḍaimān as late as in Ś' 1652 (A.D. 1730) claims himself to be the descendant and belonging to the family of the minister (mandiri) of Kaḷḷa-Tirumangai Āḻvār (P.I. 879).

தொண்டைமான்களின் வம்சத்தினர் என்கிறது அக்கதை. இது கவிஞனின் மிகைப்படுத்தப்பட்டக் கூற்று எனக் கொள்வோம். மேலும் அக்காவியம் தொண்டைமான்களின் முன்னோர் பதினைந்து பேர்களை குறிப்பிடுகிறது. இதில் பதினைந்தாவது வழித்தோன்றலான ஆவுடைராயத் தொண்டைமான், தனது வீரத்தால் காலப்போக்கில் இப்பரம்பரையினருக்கு அரச அந்தஸ்த்தைப் பெற்றுத்தர வித்திட்டார் எனத் தெரியவருகிறது. தொண்டைமான் பரம்பரையினர் திருமங்கையாழ்வாரின் வழிவந்தவர்கள் என 1728-ம் ஆண்டு கல்வெட்டு ஒன்று (879) கூறுகிறது. இது பிற்கால புகழுரையாக இருக்கலாம். மேலும் தொண்டைமான் மன்னர்கள் இந்திரவம்சம். காசியப கோத்திரம் (பு.க.எண்.763) எனவும் இவர்களது மாலை ''வாகை மாலை'' எனவும் செப்பேடுகளிலிருந்து அறிகிறோம்.

கள்ளர் குடியில் உதித்த திருமங்கை மன்னன்
தமிழக தொல்லியல் துறை.
(கல்வெட்டு இதழ் 2011, தமிழக தொல்லியல் துறை)

கல்வெட்டு

Kalvettu

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2042 சித்திரைத் திங்கள்

திருமங்கை ஆழ்வார் செப்புத்திருமேனி

கல்வெட்டு – காலாண்டிதழ் – 85 (ஏப்ரல் 2011) விலை: ரூ. 10.00

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை

திருவிடந்தையும் – திருமங்கை ஆழ்வாரும்

முனைவர் சீ. வசந்தி
பதிவு அலுவலர்

மனித வாழ்க்கைக்கு, நம்பிக்கை ஏற்படுத்துவது இறைவழிபாடு ஆகும். தமிழகத்தில் இந்து சமய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்கள் சைவ சமயத்தில் நாயன்மார்களும், வைணவத்தில் ஆழ்வார்களும் ஆவார்கள். நாயன்மார்கள் மற்றும் ஆழ்வார்களில் பல குலத்தவர்களும் பல்வேறு தொழில் செய்வோரும் பாமரர் முதல் செல்வந்தர் வரை ஏன் அரசர்கள் கூட இருந்துள்ளனர். அவர்கள் உண்டாக்கிய பக்தி எழுச்சி அனைத்து மக்களையும் சென்றடைந்தது. இவர்கள் பல ஊர்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள இறைவனை வணங்கி வழிபட்டு பக்தி பரவசம் மிக்கப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். நாயன்மார்களின் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டு தேவாரம், திருவாசகம் அடங்கிய பன்னிரு திருமுறைகள் என்றும் வைணவ ஆழ்வார்களின் பாடல்கள் திவ்வியப்பிரபந்தம் என்றும் போற்றப்படுகின்றன.

வைணவநெறிப் போற்றிய ஆழ்வார்களில் திருமங்கை ஆழ்வாருக்குத் தனிச் சிறப்பிடம் உள்ளது. இவர் தமிழகத்திலும், வடஇந்தியாவிலும் உள்ள பல திருமால் தலங்களுக்குச் சென்று அத்தலங்களில் உள்ள இறைவனை பாடியுள்ளார். இவரது மனைவி பெயர் குமுதவல்லி என்பதாகும். குமுதவல்லி நாச்சியார் சிறந்த வைணவ பக்தை. இவரது முயற்சியால்தான் திருமங்கை மன்னர், திருமங்கை ஆழ்வாராக மாறினார். திருமங்கை மன்னர் கள்ளர் மரபில் பிறந்தவர், அவர்களின் தலைவனாக விளங்கினார் என்று குருபரம்பரை செய்திகள் கூறுகின்றன.

திருமங்கை மன்னர், திருநாங்கூர் அருகே உள்ள திருக்குறையலூர் என்ற ஊரில் பிறந்தார். இவ்வூர் நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் சீர்காழி வட்டத்தில், சீர்காழிக்கு தென்கிழக்கே 10 கி.மீ தொலைவில் அமைந்துள்ளது. வைணவர்களின் நூலான 'திவ்விய சூரிய சரித்திரம்' என்ற நூலில், ஸ்ரீரங்கம் கோயிலின் திருச்சுற்றுச் சுவர் இவரால் கட்டப்பட்டது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவர் எழுதிய பாசுரங்கள் பெரிய திருமொழி (1084 பாசுரங்கள்), திருக்குறுந்தாண்டகம் (20 பாசுரங்கள்), திருநெடுந்தாண்டகம் (30 பாசுரங்கள்), திருவேற் கூற்றிருக்கை (1 பாடல்), சிறிய திருமடல் (40 பாசுரங்கள்) பெரிய திருமடல் (78 பாசுரங்கள்) ஆகியவைகளாகும். இவர் தமது இறுதி காலத்தை திருக்குறுங்குடியில் கழித்ததாக அறியப்படுகின்றது. இவருக்கு காளிகன்றி, பரகாலன், கலியன், அருமாணி, அரட்ட சுக்கி எனப்பல்

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம் 12 ஆம் நூற்றாண்டு

12. திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

இவ்வாழ்வார் சோழ நாட்டில் 'திருவாள திருநகரி' என்னும் திவ்ய தேசத்துக்கருகில் திருக்குறையலூரில் கலியுகத்தில் முன்னூற்றெட்டாவதான நள வருடத்தில் கார்த்திகைத் திங்கள் கிருத்திகா நட்சத்திரத்தில் பௌர்ணமியன்று எம்பெருமானின் வில்லான சார்ங்கத்தின் அம்சமாக திருவவதரித்தார்.

இவர் சோழ மன்னனுக்கு சேனைத் தலைவரான ஒருவரது திருக்குமாரராய் கள்ளர்குடியில் தோன்றினார். இவருடைய திருமேனி நீலவண்ணமாக இருந்ததினால் 'நீலன்' என்ற திருநாமம் இடப்பட்டார்.

இவர் வீரவம்சத்தில் தோன்றியதால் இந்த நற்குடிக்கேற்ப போர் முறைகள் அனைத்திலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்று மன்னர் போர்புரியும் காலங்களில் படைகளோடு சென்று பராக்கிரமத்தால் பகைவென்று வாகை சூடியதால் 'பரகாலன்' என்ற திருநாமம் வழங்கலாயிற்று.

இவருடைய பேராற்றலையுணர்ந்த அரசன் திருமங்கை மன்னனாக்கி முடிசூட்டி மகிழ்ந்தான். இவர் அரசின் பணிகளை செவ்வனே நடத்திப் புகழ்பெற்று விளங்கினார். ராஜவம்சத்துக்குரிய கேளிக்கை களியாட்டங்களில் - இளமங்கையரின் இன்னிசை நடனங்களிலும் பொழுதுபோக்கினார். திருவாள நாட்டில், திருவெள்ளக்குடி என்ற திருப்பதியில் அழகிய தாமரைப் பொய்கையில் தேவமாதர் ஜலக்கிரீடை செய்து போந்தனர். இந்த அப்சரஸ்கன்னிகளோடு வந்த 'திருமாமகள்' என்பவள் மட்டும் தனியாக விடப்பட்டாள். அவள் மானிட உருவமெடுத்து குமுத மலர் கொய்து நிற்கும்போது அங்கு நீராடி வந்த வைணவ வைத்தியன் அப்பெண்ணைக் கண்டு விசாரிக்க தான் தேவமாதர்களால் தனியாக விடப்பட்ட செய்தியைச் சொல்லி தன்னை ஆதரிக்கும்படி வேண்டினாள். பிள்ளைப்பேறின்றி வருந்திய மருத்துவன் இந்தப் பெண்ணை தன் மனைவியிடம் ஒப்படைத்து குமுத மலர் கொய்தபோது இவளைக் கண்டதால் 'குமுதவல்லி' என்றே திருநாமம் சூட்டி மகிழ்ந்தான்.

ஆழ்வார்கள் வரலாறு (கிபி 12 ஆம் நூற்றாண்டு)

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

இவர் விஷ்ணுவின் சாரங்கமென்ற வில்லினுடைய அம்சமாய்ப் பிறந்தவர். சோழமண்டலத்தில் திருமங்கை யென்ற நாட்டில் திருவாலி திருநகரியென்ற திருப்பதிகளுக்கு ஸமீபத்திலுள்ள திருக்குறையலூர் இவருடைய ஜன்மபூமி. நான்காவது வருணத்தில் கள்ளக்குடியில் சோழராஜனுடைய சேனைத்தலைவர்களில் ஒருவனான நீலனென்றவனே இவருடைய தந்தை. கலியுகம் 398 வதான நளஷு கார்த்திகைமீ பௌர்ணமி கிருத்திகா நக்ஷத்திரம் கூடின வியாழக்கிழமையில் அவதரித்தார்.

ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

தனியன்.

உடையவ ரருளிச்செய்தது.

நேரிசைவெண்பா.

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியான் மந்திரங்கொண் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

"ஸமஜாயத தத்ர ஶாபரப்ரமுக: கஶ்சநீலநாமக:, புருஷோத்தம கார்முகாம்ஶஜஸ் ஸ்புரிதே கார்த்திகக்ருத்திகோடுநி" என்கிறபடி கார்த்திகை மாதம் க்ருத்திகை நக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீசார்ங்காம்ச பூதரான கலிகன்றி நீலனென்னும் பெயரையுடையவராய் மிலேச்சகுலத்தி லவதரித்தருளினார் என்றும் "பரகால ஹரிம்வந்தே ஹரிபாதகுஹாஶயம், உந்நதப்ரதிகூலேப கும்பஸம்பேத விப்ரமம்" என்கிறபடி ஸ்ரீயப்பதியினுடைய திருவடித்தாமரைகளாகிற குகையை ஆசிரயித்து ப்ராந்தலக்ஷணத்தை யுடைய ப்ரதிவாதிகளான யானைகளின் மஸ்தகங்களைப் பேதிக்குமதில் கிஞ்சிற்றேனும் அவகாசம்பெறாமல் வ்யாபரிக்கும் பராக்ரமசாலியான பரகாலனென்னும் ஸிம்ஹத்தைச் சேவிக்கின்றேன் என்றும், சப்தபலத்தாலே மிரட்டப்படுகிற பாஹ்யமதயானைகளைப் பரிவாரங்களாகவுடைய ஸ்ரீயப்பதியினுடைய திருவடிகளில் வணங்கும் முடியினையுடைய பரகாலனென்னும் ஸிம்ஹமே! தேவரீருடைய திருவடிகளை யாசிரயிக்கிறேன் என்றும் இவரவதாரவிசேஷத்தைத் திவ்யஸூரிசரிதையில் சொல்லிற்று.

இவ்வாழ்வாருடைய வைபவமிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; திருவாலிதிருநகரியைச்சார்ந்த திருக்குறையலூரில் கள்ளக்குடிமரபில் தலைவனாயிருந்த நீலன் என்பவருக்குப் புத்ரராக "ஸ[illegible]தாஶீநாப்தாநாம் கலியுக ஸுவாநாம பகமே, நளேவர்ஷே மாஸேஶரதிசரமே தைவதகுரோ:, தினேதாரே வஹ்நே:ஸ்வஸி விரகிரணே பூர்ணிமஜஷி, க்ஷிதாவாவிர்ப்பூத: கலிரிபுரமே

"கள்ளக்குடியில் பிறந்த திருமங்கை மன்னன்":திருமங்கையாழ்வார் வரலாறு பற்றி கிபி 11 ஆம் நூற்றாண்டில் பூர்வாசாரியர்களால் பாடப்பட்ட " ஆறாயிரப்படி பன்னீராயிரப்படி குருபரம்பரா ப்ராபவம்"

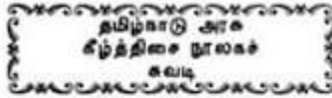
ஊத்துமலை பாளையக்காரரான மருதப்ப தேவர் தங்களை திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்த திருக்குலமென்று கூறுகின்றனர்

116 பாளையப்பட்டுக்களின் வம்சாவளி

Sambatiyar

தமிழ்நாடு அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூல்நிலையம்

பாளையப்பட்டுக்களின்
வரலாறு
தொகுதி-IV

பதிப்பாசிரியர்
க. குழந்தைவேலன் எம்.ஏ.,
கல்வெட்டாய்வாளர், தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

பொறுப்பாசிரியர்
டாக்டர் இரா. நாகசாமி

வெளியீடு
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
சென்னை

1981

போனதில் வளிப்பறி இடையாமல் ஸ்ரீ ரெங்கனாயகரை தோத்திரம் பண்ணிக் கொண்டு போர மாற்கத்தில் சுவாமி ரெங்கநாயகர்தானே யிவன் பத்திக்காக நரரூபமாயி ஒருகுதிரையும் ஏறிக்கொண்டு ரத்தினகேசிதமாயிருக்குர சருவாபரண பூஷிதராயி வருகுரபோது யிந்தக் கள்வரியிடத்தி லகப்பட்டு யிவர்களுக்குப் பயப்பட்டு ஒடுங்கினது போலே தோத்திரம் பண்ணி குதிரை முதல் சருவாபரணமும் யிந்த மரக்குலத்துக் கலிய்ராசா இட்டப் பிடுங்கிக் கொடுத்தார். சுவாமித்தி...... தொங்குட்டத் துலோரத்தின மிஞ்சி யிருந்ததை கய்யினாலே களத்தினதில் வராததுனாலே பல்லுனாலே கடித்துக் கலிய்ராஜா களத்தினார். சுவாமியுடைய திருப்பாதம் நாவிலே ஸ்பரிசித்தவுடனே கலிய்ராஜாவுக்கு ஞானம் வந்து சுவாமியை ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். சுவாமி அனுக்கிரகஞ் செய்து அந்த மரக் குலத்துக் கலிய்ராஜாவுக்கு கள்ள மங்கை ஆள்வாரென்று நாமகரணமுங் கட்டளை யிட்டு ஆள்வார்கள் ஒன்பதிமாருடனே பதின்மராகயிருக்கும் படிக்கி அனுக்கிரகித்தவுடனே தோத்திரம் பண்ணின திருமொளி என்னவென்றால்: "வாடினேன்! வாடி வருந்தினேன்! மனத்தால் பெருந் துயரிடும் பையோப் பிறந்து, கூடினேன், கூடி எளையவர் தம்மோடவர் தருங் கல்வியே கருதி ஓடினேன், ஓடி உயர்வதோர் பொருளா லுண்பெறும் பெரும்பதந் தெரிந்து நாடினேன், நாடி னான் கண்டு கொண்டேன் நாராயணா வென்றநாமம்..."

"வாரணங்களிடர் கடித்த மாலை நீல மரகதத்தை மழை முகிலே போல் வாரான்றன்னை சிரணங்கு மரையாளர் நிரந்த செல்வத்திருக்கோவிலூர்தனில் கண்டேனென்று, வாரணங்கு முலைமடவார் மங்கைவேந்தன் வான்க்கலிய னோலி ஐந்துமைந்தும் வல்லார் காரணங்க ளுனாலத்தங் கலந்தெங் கேத்த கானதெங்கும்...தாளைக்காண்பதாமே!" யிந்தப்படிக் கலிய்ராஜா வென்குற மரவன் சுவாமியினுடைய கிருபயினாலே கள்ளத்திருமங்கை யாள்வாராகயிருந்து அனேகம் ... ரசாங்கள் சாதித்துக் கொண்டிருந்தார். யிப்படி எல்லார் பேர்பெற்ற மரக்குலச் சரித்திரங்கள் மதுராபுரியிற்ச் சங்கத்தார் செய்யொளிலும் சொல்லியிருக்குரது. அந்தச் சங்கச்செய்யுள் காரிகை, உதாரணத்திலிருப்பது யென்ன வென்றால்:

தமிழ் அகராதி -1957

ஆய்வாளர்களின் குறிப்புகள் நூல்களில்

Book : The Brahmavâdin
Author : M.C. Alasingaperumal, 1913

materials in his writings to work out his date with greater certainty and to arrive at the conclusion that he was one of the most learned of all Alvars. His life and work should therefore be given here with fuller details. Tiru-mangai Alvar was born of a Kalla family at Tirukurayalur

நூல்: திருமங்கைமன்னன்.
ஆசிரியர் : பாஷ்யம் அய்யங்கார் - 1927

திருமங்கைமன்னன்

இது
பூ. அ. பாஷ்யம் ஐயங்கார், பி.ஏ., எல்.டி.,
எழுதியது

சென்னை :
ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்
1927
ரெஜிஸ்டர் செய்தது] [விலை 2 அணா

ஸ்ரீ :

திருமங்கைமன்னன்

1. ஆலிநாடரின் திருவவதாரம்

சோழவள நாட்டில் **திருக்குறையலூர்** என்னும் பதியொன்றுண்டு. அப் பதியில் கள்ளர்குடியிற் பிறந்து சோழமன்னனிடம் சேனாபதிப்பதவியை வகித்த ஒருவர் இருந்தார். அவருக்குக் கார்த்திகை மாதத்தில் கிருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அக் குழந்தையின் திருமேனி நீலநிறந்தோய்ந் கூடி யிருந்தமையால் தந்தை அதற்கு **'நீல நிறத்தன்'** என்று பெயரிட்டு அதை வெகு அருமையுடன் சீராட்டி வளர்த்து வந்தார்.

நீலநிறத்தரும் தமதிளமைப்பருவத்திலேயே தாம் கற்கவேண்டிய எல்லாக் கலைகளிலும் வல்லவரானார். தமது **ஜாதிக்கு** இன்றியமையாதனவாகிய ஆயுதப் பயிற்சியில் தேர்ச்சி யடைந்தார். தந்தையார் மரித்த பின், அரசனிடம் சேனைத்தலைமை யுத்தியோகத்தில் அமர்ந்து புகழும் பெருமையும் அடைந்தார். அவர் தமது சௌரியத்தால் அரசனது பகைவர்களை வென்று, **பரகாலன்**' என்னும் பேர்பெற்று விளங்கினார். அவ

பல்லவர் வரலாறு (1944) ஆசிரியர் டாக்டர். மா. இராசமாணிக்கனார்

சோழர் வரலாறு
1947: டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்

கைக்களஞ்சியம், Volume 6
தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், 1954

திருமங்கையாழ்வார் (8-ஆம் நூ.) சோழ மண்டலத்திலே ஆலி நாட்டைச் சேர்ந்த திருக்குறையலூரிலே அந்நாட்டுத் தலைவரான கள்ளர் குலத்திலே கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தவர். ஆலி நாட்டிற்கும் திருமங்கை, குறையல் என்ற நகரங்கட்கும் அரசர். இவர் இயற்பெயர் நீலன் என்பது. நாலுகவிப் பெருமாள் என்பது போன்ற வேறு திருப்பெயர்களும் இவருக்குண்டு. "ஆலிநாடன்

சிறங்காமற் பிடிக்க, அங்கஞ்சின் கறை தம் கழுத்திலே தெரியும்படி நிறுத்தியருளிய தலமென்பது புராண வரலாறு.

இறைவர் நீலகண்டர். இறைவி அமிர்தகரவல்லி. மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை மொழிய இத் தலபுராணம் அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது.

திருமணஞ்சேரி சோழநாட்டிலுள்ள சைவத்

Madras Government Oriental Series, Issue 157 - (1957)

கலியுகம் 397-க்கு மேல் நள வருஷம் கார்த்திகை மாதம் பூர்ணிமை, வியாழக்கிழமை, கிருத்திகா நக்ஷத்திரம் கொண்ட நாளில் திருக்குறையலூரிலே மிலேச்ச வம்சத்தில் (கள்ளர் குலத்திலே) ஸ்ரீசார்ங்காம்சராய்த் திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்தருளினார்.

The Tamils and Their Culture (1967)
Author : K. S. Ramaswami Sastri

192

Thirumangai Alwar was born in a Kalla family at belonged to the 5th or 6th century A. D., though the Guruparampara Vaibhawam says that he was born of a vellala family at Kurugur (Alwar Tirunagari) in the Tinnevelly District in the thirty-third year of the

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
C. Balasubramanian-1967

திருமங்கையாழவார

திருக்குறையலூரில் கள்ளர் குடியிலே தோன்றிக் குமுதவல்லி என்னும் மங்கையை மணந்து திருமாலடியார்க்குத் தொண்டாற்றுவதில் தம் கைப்பொருளெல்லாம் செல

பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் அருளிய 6000 படி குரு பரம்பரா ப்ரபாவம்.
பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் - 1968

யுடைய கலிகன்றியான திருமங்கையாழ்வார் இப்புவியில் அவதரித்தருளினார்.

178. அந்தத் திருக்குறையலூரிலே. கள்ளர் தலைவராய், புருஷோத்தமனின் சார்ங்கமென்னும் வில்லின் அம்சமா

தென் இந்திய வரலாறு
Kolappa Pillay Kanakasabhapathi Pillay
1969

யடிக்கும் கள்வராகவே தம் குலத்தொழிலைச் சிறப்புற நடத்திவந்தார். ஒரு நாள் மணமகனொருவனை வழி மறித்து, அவன் அணிகலன்களைச் சூறையாடுமிடத்து,

Śrimat Pakavata Kīta, Śrī Kītācarya Suprapata Pracāra Niti Kaṅkārya Sapai, 1974

காலம் : கலி 398, நள வருஷம், கார்த்திகை மாதம், கார்த்திகை நக்ஷத்திரம், வியாழக்கிழமை.

அவதரித்த ஸ்தலம் : திருக்குறையலூர்

இவர் கள்ளர் குடியில் தோன்றியவர். முற்பிறவியில் உபரி

சோழநாட்டு திருப்பதிகள்
நா குப்பு ரெட்டியார்
Volume 2 (1981)

பிரபத்தி உபாயத்தை மேற்கொண்டு எளிதில் நற்கதிபெற்று ஈடேறினேன்' என்கின்றார் திவ்விய கவி.

திருமங்கையாழ்வார் தாம் பிறந்த கள்ளர் குடிக்கேற்ப இளமையில் ஆயுதப் பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்றவர்: சோம

Alvarkal, Annamacariyar patalkalil Kannan pillait tiruvilaiyatalkal
A. Cutakar. 1984

திருமங்கையாழ்வார்

இவர் திருவாலித் திருநகரியில் திருக்குறையலூரில் அவதரித்தார். கள்ளர் குடியினர். சோழ மன்னனிடம் சிற்றரசனாகவும் படைத்தலைவனாகவும் விளங்கினார். இவர் சாரங்கம்

மேயர் எம். ராதாகிருஷ்ண பிள்ளை வாழ்க்கை வரலாறு
கருப்பையா - 1985

... ராதாகிருஷ்ண பிள்ளையவ கருதது. "ஆழ்வார்கள் தொகையில் பெரியாழ்வாரும், மதுரகவியாழ்வாரும். பொய்கையாழ்வாரும், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும் அந்தணர்கள். குலசேகர ஆழ்வார் சேர அரசர். திருமங்கை ஆழ்வார் கள்ளர் தலைவராகிய சிற்றரசர். நம்மாழ்வார்

அழகர் கோயில்
பரமசிவம் - 1989

பரகாலன் என்னும் திருமங்கை மன்னன் 'கள்ளர்' சாதியைச் சேர்ந்தவர். திருமணக்கோலத்தில் மனிதனாய் வந்த திருமாலை வழிமறித்துக் கொள்ளையிட முனைந்தபோது திருமால் இவர்க்குத் திருவடிப்பேறு காட்டி அடியாராக்கினார். திருமங்கை மன்னன்

பரகாலன் பைந்தமிழ்
பேராசிரியர் டாக்டர் க. சுப்பு ரெட்டியார் - 1992

ஆழ்வார்களின் தமிழ்த்தொண்டு
M. நாராயண வேலுப்பிள்ளை

சோழவள நாட்டில் குறையலூரில் கள்ளர் மரபு ஒன்று புகழேந்தி விளங்கியது. இம்மரபில் நள வருடம் கார்த்திகை மாதம் கிருத்திகை நட்சத்திரத் தில் ஒரு மகவு தோன்றியது. இறைவன் கையில்

Hindu Mythology
T. Renga Rajan Iyengar - 1998

small hamlet near Thiruvali Thirunagari, a famous Visnuksetra. In this small hamlet there was a chieftain of the Kalla caste. He was a commandant of the Chola army. He was blessed with a male issue on a purnima, when Krittika was in the as-

தமிழக வரலாறும் மக்கள் பண்பாடும்
கே.கே. பிள்ளை - உலக தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
2000

நம்மாழ்வார் வேளாளர்; பெரியாழ்வார் ஸ்ரீவைணவ அந்தணர்; திருமங்கையாழ்வார் கள்ளர் மரபைச் சார்ந்தவர்; திருப்பாணாழ்வார் தீண்டாதார் என்று அக்காலத்தில் கருதப்பட்ட பாணர் குலத்தில் வந்தவர்.

பக்தி இலக்கியத்தில் சமுதாயப்பார்வை
த. ஈஸ்வர பிள்ளை - 2000
Devotional literature

செக்கர் குலத்தையும், திருமங்கையாழ்வார் மிலேச்சர் அல்லது கள்ளர் குலத்தையும், திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணரும், திருப்பாணாழ்வாரும் பாணர் குலத்தையும், திருநாளைப்போவார் புலையர் குலத்தையும், திருக்குறிப்புத் தொண்டர் வண்ணார் குலத்தையும் சிறுத்தொண்டநாயனார் மாமாத்தியார் குலத்தையும், கண்ணப்ப நாயனார் வேடர் குலத்தையும் அமர்நீதிநாயனார், கலிகம்பர், சுமர்க்கி நாயனார்

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
கிருஷ்ண மூர்த்தி - 2001

இவர் சோழ மண்டலத்தில் திருவாலிநாடு எனும் பகுதியிலுள்ள திருக்குறையனூரில் கள்ளர் மரபில் தோன்றியவர். குமுதவல்லி என்ற வைணவைப் பெண்ணை மணந்ததால் வைணவரானார் என்பர். தம் கைப்பொருளையெல்லாம் திருமால் வழிபாட்டிற்காகச் செலவிட்ட இவர்,

11. திருமங்கை ஆழ்வார்

காவிரிநதி பாயும் சோழநாட்டில் திருவாலி நாடு என்பதும் ஒன்று. அந்த நாட்டில் உள்ளதுதான் திருக்குறையலூர் என்ற திருத்தலம். இந்த ஊரில் கள்ளர் மரபிலே கலி 398 அதாவது கி.மு 2714 நள ஆண்டு, கார்த்திகை பவுர்ணமி வியாழக்கிழமை கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் அவதாரம் செய்தவர் திருமங்கையாழ்வார். தந்தையார் ஆலிநாடுடையார், தாயார் வல்லித்திரு அம்மையார். இவர் பகவானின் சார்ங்கம் என்னும் வில்லின் அம்சமாகத் தோன்றியவர்.

பிறக்கும்போது கண்ணனைப்போல கருமையாக இருந்ததால், இவருக்கு பிள்ளைப் பருவத்தில் நீலன் என்று பெயர். இவர் சோழ அரசனிடம் படைத்தலைவனாக இருந்து பல வெற்றிகளைத் தேடித்தந்தார். இதனால் அவருக்கு பரகாலன் என்ற பட்டத்தை

கழக வெளியீடு : ௪௨௪

ஆழ்வார்கள் வரலாறு

முதற் புத்தகம்

சென்னை, பச்சையப்பன் கல்லூரி
உயர்நிலைப்பள்ளித் தலைமைத் தமிழாசிரியராயிருந்த
புலவர் கா. ர. கோவிந்தராச முதலியார்
எழுதியது

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி சென்னை

௪. திருமங்கை மன்னர்

திருமங்கை மன்னர் அவதாரம்

நேரிசை வெண்பா

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன் — வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

தமிழகத்தின் பகுதிகள் நான்கனுள் ஒன்றாகிய சோழநாடு கங்கையிற் புனிதமாகிய காவிரியாற்றின் பாய்ச்சலால் மற்றை எல்லா நாடுகளினும் பயிர்வளம் சிறந்து விளங்குவது ஆகும். ஆதலின், "சோழ வளநாடு சோறுடைத்து", என்றார் ஔவையார். அந்நாட்டிற் பல உட்பிரிவுகள் உள. அவற்றுள், திருவாலிநாடு என்பது ஒன்று. அஃது, ஒரு சிறு நாடு. அதில் நறுமண மலர்களை உடைய பொழில்களாலும், வளமிக்க வயல்களாலும் சூழப்பெற்ற பல ஊர்கள் உண்டு. அவற்றுள், திருக்குறையலூர் என்னும் ஊரும் ஒன்று.

அவ்வூரிற் சிறந்த செல்வத்தை உடையவரும், கள்ளர் மரபில் தோன்றியவரும், சோழநாட்டு மன்னனுடைய சேனைத்தலைவர்களுள் ஒருவருமாகிய ஆலிநாடர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிறந்த வீரம், அன்பு, அருள், ஈகை முதலிய நற்குணங்கள் நன்கு அமையப்பெற்றவர். அவர் மனைவியார் வல்லித்திரு என்னும் திருப்பெயர் உடையார். அவ்வம்மையார் திருமாமகள் அன்ன பொற்பும் அருந்ததி அன்ன கற்பும் வாய்ந்தவர். இஃது,

"மருவு தொல்புகழ் ஆலிநா டன்திரு மனைவி
திருவை மிக்கபொற் கடவுள் வித்திரு என்பாள்"

(அரி சமய தீபம், பரகாலச் சருக்கம் செ. 4, அடி 3-4.)

என்னும் செய்யுளை நோக்குக.

திருமங்கைமன்னன்

இது

பூ. அ. பாஷ்யம் ஐயங்கார், பி.ஏ., எல்.டி.,

எழுதியது

சென்னை:

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்

1927

ரெஜிஸ்டர் செய்தது] [விலை 2 அணா

ஸ்ரீ:

திருமங்கைமன்னன்

---

1. ஆலிநாடரின் திருவவதாரம்

சோழவள நாட்டில் **திருக்குறையலூர்** என்னும் பதியொன்றுண்டு. அப் பதியில் கள்ளர்குடியிற் பிறந்து சோழமன்னனிடம் சேனாபதிப் பதவியை வகித்த ஒருவர் இருந்தார். அவருக்குக் கார்த்திகை மாதத்தில் கிருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அக் குழந்தையின் திருமேனி நீலநிறத்தோடுங் கூடியிருந்தமையால் தந்தை அதற்கு **'நீல நிறத்தன்'** என்று பெயரிட்டு அதை வெகு அருமையுடன் சீராட்டி வளர்த்து வந்தார்.

நீலநிறத்தனும் தமதிளமைப்பருவத்திலேயே தாம் கற்கவேண்டிய எல்லாக் கலைகளிலும் வல்லவரானார். தமது ஜாதிக்கு இன்றியமையாதனவாகிய ஆயுதப் பயிற்சியில் தேர்ச்சி யடைந்தார். தந்தையார் மரித்த பின், அரசனிடம் சேனைத்தலைமை யுத்தியோகத்தில் அமர்ந்து புகழும் பெருமையும் அடைந்தார். அவர் தமது சௌரியத்தால் அரசனது பகைவர்களை வென்று, **பரகாலன்'** என்னும் பேர்பெற்று விளங்கினர். அவ

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பாரதீய பூர்வசிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ சபா,
ஸ்ரீரங்கம்

[ப்ரபவ-ஸ்ரு (1927) சித்திரை-மீ ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது]

(1860-ஸ்ரு ஆக்ட் 21 பிரகாரம் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது)

பொன்விழா மலர்

பிங்கள பங்குனி 23, 24, 25 (1978 ஏப்ரல் 5, 6, 7) தேதிகளில் நடைபெற்ற பொன்விழாவின் நினைவாக வெளியிடப்பெற்ற மலர்.

கிடைக்குமிடம் :—

ஸ்ரீ S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
'ஸுதர்சனம்' ஆசிரியர்,
8, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

ஸ்ரீ. ராா. ஸ்ரீ. கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் குடும்ப தர்ம சொத்துக்களின் ஆதரவில் வெளிவருகிறது.

- டிரஸ்டிகள்:-

S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், M. A. B. L. அட்வகேட்.
S. ராம அய்யங்கார், B. Sc. B. L. அட்வகேட்.

விலை 8-00] 1978 [தபால் 1-00

ஸ்ரீநிவாஸம் பிரஸ், புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

[பரமபுருஷனுடைய திருவடிகளாகிற குஹையிலே சயனித்திருப்பவரும், மதங்கொண்ட புறச்சமயிகளாகிற யானைகளின் மத்தகத்தைப் பிளப்பதை விளையாட்டாகக் கொண்டவருமான பரகாலர் என்னும் (திருமங்கையாழ்வாராகிய) சிங்கத்தைத் தொழுகின்றேன். சைவர், பௌத்தர் முதலானவராகிய தீய யானைகளைத் தம் கர்ஜனையால் மிகவும் பயப்படச் செய்தவராய், அச்சுதனையே தொழுமவரான பரகாலச் சிங்கமாகிற உம்மை சரணமடைகிறேன்.]

ஸுதாகாநாப்தாநாம் கலியுகபவாநாமபகமே
நளே வர்ஷே மாஸே ஶரதி சரமே தைவதகுரோ: ।
தினே தாரே வஹ்நேஶ்ஶிஶிரகிரணோ பூர்ணிமஹஸி
க்ஷிதாவாவிர்பூத: கலிரிபுரமேயாத்மமஹிமா ॥

[கலியுகத்தில், 'ஸுதாகாந' என்பதால் (கடபயாதிஸங்க்யைப்படி) கிடைத்த முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு வருஷங்கள் சென்றபின் நளவருஷத்தில், சரத்ருதுவில் இரண்டாவதான கார்த்திகை மாதத்தில், வியாழக்கிழமையில், அக்னியின் நட்சத்திரமான கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில், சந்திரன் நிறைந்து விளங்கும் பௌர்ணமியில், அளத்தற்கரிய பெருமையுடைய கலிகன்றியான திருமங்கையாழ்வார் இப்புவியில் அவதரித்தருளினார்.]

ஜாயத தத்ர ஶாபரப்ரமுக: கள்ச நீலநாமக: ।
புருஷோத்தமகார்முகாம்ஶஜஸ் ஸ்புரிதே கார்த்திக
க்ருத்திகோடுநி ॥

[திவ்யஸூரிசரிதம் 7.34]

[அந்தத் திருக்குறையலூரிலே, கள்ளர் தலைவராய், புருஷோத்தமனின் சார்ங்கமென்னும் வில்லின் அம்சமாயிருப்பவராய், நீலன் என்னும் திருநாமத்தையுடையவரான திருமங்கையாழ்வார், விளங்காநிற்கும் கார்த்திகையில் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தருளினார்.]

முற்கூறிய தனியன்களிலும் வைபவ ச்லோகங்களிலும், முன்னோர்கள் அநுஸந்தித்த ரீதியில், கங்கையில் புனிதமாய

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வாராசாரியர்கள்

வைபவமான

குருபரம்பரை.

இதில் ஆழ்வார், ஆசாரியர்கள் வைபவங்களுடன் மற்றுமுள்ள ஆசாரிய புருஷர்கள் வைபவங்களும் சங்கிரகமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது

ஸ்ரீமதத்தகிஜ திருமலை லக்ஷ்மீக்ருஷ்ணம்மா குமார
வித்வத்கல்யாண ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியர்
அவர்களாலும்,
சே. முத்துகிருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,
பக்தி-ராமாநுஜநாயுடவர்கள் குமாரரான
வேங்கடகிருஷ்ணசாமிநாயுடவர்களால்

சென்னை:
ஸ்ரீ நிகேதநமுத்ராக்ஷரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ

பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்த
ஆறாயிரப்படி பன்னீராயிரப்படி முதலிய

குருபரம்பரா ப்ரபாவம்.

இது
ஸ்ரீ மத் - உ - வே.
திருமலைநல்லான் சக்ரவர்த்தி
க்ருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமிகளவர்களாலும்,
வித்வான் - ஸ்ரீமான்
ம - இராஜகோபால பிள்ளையவர்களாலும்
செஞ்சி - இல்லிடு
அரங்கசாமி முதலியாரவர்களாலும்
பரிசோதிக்கப்பட்டு

பே - அ - ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமிகளவர்களாலும்
செஞ்சி
இ-அரங்கசாமி முதலியாரவர்களாலும்
சென்னை,
கோமளேசுவரன்பேட்டை,
சச்சிதானந்த அச்சியந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

Sambatiyar

ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

தனியன்.

உடையவர் அருளிச்செய்தது.

நேரிசைவெண்பா.

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

"ஸமஜாயத தத்ர மாபரப்ரமுக: கம்சநிலகாமக:, புருஷோத்தம கார்முகாம்சஜஸ் ஸ்புரிதே கார்த்திகக்ருத்திகோடுநி" என்கிறபடி கார்த்திகை மாதம் க்ருத்திகை நக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீசார்ங்காம்ச பூதரான கலிகன்றி நீலனென்னும் பெயரையுடையவராய் பிலேச்சகுலத்தி லவதரித்தருளினார் என்றும் "பரகால ஹரிம்வந்தே ஹரிபாதகுஹாசயம், உர்ந்தப்ரதிகூலேப கும்பஸம்பேத விப்ரமம்" என்கிறபடி ஸ்ரீயபதியினுடைய திருவடித்தாமரைகளாகிற குஹையை ஆச்ரயித்து ப்ராந்தலக்ஷணத்தை யுடைய ப்ரதிவாதிகளான யானைகளின் மஸ்தகங்களைப் பேதிக்குமதில் கொஞ்சமேனும் அவகாசம்பெறாமல் வ்யாபரிக்கும் பராக்ரமசாலியான பரகாலனென்னும் ஸிம்ஹத்தைச் சேவிக்கின்றேன் என்றும், சப்தபலத்தாலே மிரட்டப்படுகிற பாஷண்டயானைகளைப் பரிவாரங்களாகவுடைய ஸ்ரீயபதியினுடைய திருவடிகளில் வணங்கும் முடியினையுடைய பரகாலனென்னும் ஸிம்ஹமே தேவரீருடைய திருவடிகளை யாச்ரயிக்கிறேன் என்றும் இவரவதாரவிசேஷத்தைத் திவ்யஸூரிசரிதையில் சொல்லிற்று.

இவ்வாழ்வாருடைய வைபவமிருக்கும்படி. பெய்வளையென்னில்; திருவாலிதிருநகரியைச்சார்ந்த திருக்குறையலூரில் கள்ளக் குடிமரபில் தலைவனாயிருந்த நீலன் என்பவருக்குப் புத்ரராக "ஸாதாரணாப்தாக்யம் கலியுக நவாங்க பக்ஷமே, ஸேனாவர்தேமாலேஸாரதிசரமே தைவதகுரோ, திதேதாரே வஹ்நேஸ்வதி வதிவிரேணே பூர்ணிமஜுஷி, க்ஷிதாவாவிர்ப்பூத: கலிரிபுரமே

பன்னிரு ஆழ்வார்கள்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம்

12

Sambatiyar

திருமங்கையாழ்வார்

திருமங்கை ஆழ்வார் சோழ மண்டலத்தில் திருவாலி (திருநகரி) நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு சிற்றூரில் கள்ளர் குலத்தில் கார்த்திகை மாதம் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் பிறந்தார். அவர் திருமாலின் சார்ங்கம் என்னும் வில்லின் அம்சமாய் தோன்றியவர்.

அவர் பிறக்கும்போதே கருமை நிறம் உடையவராய் இருந்தார். அதனால் அவருக்கு நீலன் என்று பெயர் வைக்கப் பட்டது. வளர்ந்தபின் தமது குலத்திற்கு ஏற்ப ஆயுத வித்தைகளில் தேர்ச்சி பெற்றார். சோழ அரசனிடம் சேனாதிபதியாகிப் பல போர்களில் வெற்றி பெற்றார். எனவே அவர் பரகாலர், எதிரிகளுக்கு எமன் போன்றவர் என்று புகழ்பெற்றார். அவருடைய வீரத்தை மதித்த அரசன் அவரைத் திருமங்கை நாட்டிற்கு முடிசூட்டித் தனக்குக் கீழ் சிற்றரசராக இருக்கும்படிச் செய்தான். அதனால் அவர் திருமங்கை மன்னன் என்று பெயர் பெற்றார். அவர் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழில் ஈடுபாடு கொண்டவராக இருந்தார்.

சாதி	கள்ளர் சாதி
ஆயுள்	105 ஆண்டுகள்
வைகுண்ட பிராப்தி அடைந்த ஊர்	திருக்குறுங்குடி
பயணம் மேற் கொண்ட திருத்தலங்கள்	திருவல்லிக்கேணி, திருவள்ளூர், திருநீர் மலை, திருவேங்கடம், பத்ரிகாஸ்ரமம், நைமிசாரண்யம், சாலிக்கிராமம், திருவிண்ணகர், திருக்குடந்தை, திருக்கண்ணபுரம், திருநரையூர் முதலிய திருத்தலங்கள்.
படைப்புகள்	பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருஎழுக் கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் மொத்த பாசுரங்களின் எண்ணிக்கை 1361
வதந்திகள்	1. விஷ்ணுவின் சாரங்கம் என்ற வில்லின் அம்சமாக அவதரித்தார். 2. காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஓர் இடத்தில் புதையல் இருப்பதை தமது தெய்வீகச் சக்தி மூலம் அறிந்து, அந்தப் புதையல் பணத்தைக் கொண்டு சோழ மன்னருக்கு தமது கப்பத் தொகையைக் கட்டினார். 3. பரகாலனை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு எம்பெருமானும், பிராட்டியாரும், புதுமணத் தம்பதிகள் வேடத்தில் வந்து, இவருக்கு அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை உபதேசித்தருளினார். 4. 105 ஆண்டுகள் வரை வாழ்ந்த பின்னர் பரமபதம் அடைந்தார்.

நூல் அடைவு

நூற் பெயர்	:	குரு பரம்பரைப் பிரபாவம்
செந்தமிழாக்கம்	:	டாக்டர் எஸ். ஜெகத்ரட்சகன்
உரிமை	:	ஆழ்வார்கள் ஆய்வு மையம் சென்னை - 17
மொழி	:	தமிழ் - உரைநடை
பதிப்பு	:	முதற்பதிப்பு - 1994 இரண்டாம் பதிப்பு - 2009
தாள்	:	ஒரிஜினல் ஷேடு மேப் லித்தோ
அளவு	:	டெம்மி (21.5 x 14 செ.மீ)
பக்கம்	:	8 + 304 = 312
விலை	:	ரூபாய் 200.00
ஒளியச்சு	:	வேமன் பிரிண்டர்ஸ் சென்னை - 34
அச்சிட்டோர்	:	மணி ஆஃப்செட் பிரிண்டர்ஸ் சென்னை - 5
வெளியீடு	:	ஆழ்வார்கள் ஆய்வு மையம் 29, திலக் தெரு சென்னை - 600 017.

Sambatiyar

திருமங்கை ஆழ்வார்

நாலு கவிப்பெருமாள் நீலன் நாரண
மாலுக்கு உவந்த மணிவண்ணன் - காலுக்கு
வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் என்றெடுத்துப்
பாடினான் தீவினைகள் பாழ்!

திருமால் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள திருவாலி என்றும் ஊருக்கு அருகிலுள்ள திருக்குறையலூர் என்னும் நகருக்கு அரசனும் கள்ளர் மரபின் தலைவனும் செல்வமும் பக்தி பூண்ட சைவனுமான நீலனுக்கு, திரு வில்லின் கூறாகக் கலியுகம் 398-ம் ஆண்டு, நள வருடம், கார்த்திகை மாதம், வியாழக்கிழமை, திருக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் திருமங்கை ஆழ்வார் தோன்றினார். இவருடைய தந்தை நீலன் கணியரைக் கொண்டு இவருடைய வாழ்வை கணித்தார். குல மரபுக்கேற்ப இவருக்கும் நீலன் என்னும் பெயரிட்டு செல்வமாக வளர்த்து வந்தான். இளம் வயதிலேயே நீலன் கல்வி கேள்விகளிலும், யானை யேற்றம், குதிரை யேற்றம், வில், வாள், வேல் முதலிய பயிற்சிகளிலும், மற்போரிலும் தேர்ந்து தோள்வலி யில் சிறந்து விளங்கினான்.

தந்தை காலமான பின், மகன் நீலனுடைய தோள் வலிமையை யும், பெருமையையும் அறிந்த சோழ அரசன், அவனுக்கு மேலும் ஒரு நாட்டையும் வேண்டிய படைகளையும் கொடுத்து அரசனாக்கி னான். அரச வாழ்வில் ஈடுபட்ட நீலன் இறைநிலையில் பற்றின்றி உலக இன்பங்களில் மிக்க பற்றுடையவனாய் இருப்பதைக் கண்டு அவனைத் திருத்தித் தன் திருச்சேவையாளனாக்கத் திருவுளம் கொண் டான் எம்பெருமான்.

ஆண்டுகள் பல கழிந்தன. திருநாங்கூரில் வாழும்

Middle.	Namm Āḻvār...	...	B.C.	3102
	Madhurakavi	...	"	3102
	Kulaśēkhara ...	...	"	3075
	Periy Āḻvār ...	...	"	3056
	Āṇḍāḷ ...	...	"	3005
Last ...	Toṇḍaraḍippoḍi	...	"	2814
	Tiruppāṇ Āḻvār	...	"	2760
	Tirumangai Āḻvār	...	"	2706

Disregarding these apparently definite dates, in which, however, most Tamil works, particularly those of a religious character, are peculiarly weak, it is still possible to regard *this traditional order* as fairly in chronological sequence. Even the Vaishṇava hagiologists have very little to say about the first group. Their information about the second is meagre, while of the third they have something to say that might be historical. The name at the head of the paper is the very last, and there are certain facts concerning him, which cannot lightly be passed over by any one who would try to examine the chronology of the Āḻvārs.

Tirumangai Āḻvār is the author of the largest number (1,361 stanzas) of the 4,000 verses of the Vaishṇava *Prabhandam*, *Namm Āḻvār* coming next with a number almost as great. He belonged to the *Kaḷḷar Caste* and was born at Kurugūr in Āli Nāḍu in the Shiyāli taluka of the *Tanjore District*. There he pursued, when he grew up to man's estate, the profession of his father, which was of a duplex character—the government of a small district

(1) மெய்யில் வாழ்க்கையை மெய்யெனக் கொள்ளுமிவ்
வையந் தன்னொடுங் கூடுவ தில்லையான்
ஐயனே யரங்கா வென் றழைக்கின்றேன்
மையல்கொண் டொழிந்தே னென்றன் மாலுக்கே.

(2) பிறையேறு சடையானும் பிரமனு மிந்திரனும்
முறையாய பெருவேள்விக் குறைமுடிப்பான் மறையா
வெறியார்தண் சோலைத்திருவேங் கடமலைமேல் [னான்
நெறியாய்க் கிடக்கும் நிலையுடையே னாவேனே.

(3) வாளா லறுத்துச் சுடினு மருத்துவன்பால்
மாளாத காதல் நோயாளன்போல் மாயத்தால்
மீளாத் துயர்தரினும் வித்துவக்கோட் டம்மாநீ
ஆளா வுனதருளே பார்ப்ப னடியேனே.

Tirumangai Alvar.

The third Alvar of the Chola country was Kaliyan or Tirumangai Mannan. He was the foremost of all the Vaishnava saints and has left behind the greatest number of hymns on Vishnu shrines. Further, there are sufficient materials in his writings to work out his date with greater certainty, and to arrive at the conclusion that he was one of the most learned of all Alvars. His life and work should, therefore, be given here with fuller details.

Tirumangai Alvar was born of a Kalla family at Tirukkurayalur in the Tanjore district. His parents named him Kaliyan or Kalikanri. It appears that he held the office of generalissimo under the Chola kings and that he was the feudal chieftain of a small district

ஆழ்வாருக்கு அருளிய அருளாளன்:

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களால் நறையூரானை பாடியிருக்கிறார் திருமங்கை மன்னன். ஏன் இவர்மீது மட்டும் இவ்வளவு ஈடுபாடு திருமங்கை ஆழ்வாருக்கு? ஆழ்வாரின் வரலாற்றை பார்ப்போம்.

நீலன் என்ற பெயரில் சோழமன்னனின் படைத்தளபதியாய் இருந்து தனது வீரத்தால் குறுநில மன்னனாக உயர்ந்தவர் திருமங்கை ஆழ்வார். குமுதவல்லி என்ற பெண்ணைக் கண்டதும் காதல். தன் விருப்பத்தை அவளிடம் தெரிவிக்க, குமுதவல்லி, "நான் வைணவ அடையாளங்களை தாங்கி வைணவனாய் வாழும்

ஒருவருக்கே மாலையிடுவேன்" என்கிறார். ஆழ்வார் கள்ளர் மரபைச் சேர்ந்தவர்.

திருநறையூர் பெருமாளிடம் சென்று வைணவ அடையாளங்களை (பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம்) இடுமாறு இறைஞ்சுகிறார் திருமங்கை மன்னன். நின்ற நம்பியும் அவ்வாறே வைணவ அடையாளங்களை ஆசானாக இருந்து ஆழ்வாருக்கு இடுகிறார்.

குருவிடமிருந்து சீடனாக ஒரு வைணவன் பெறவேண்டிய முக்கியமான ஐந்து அடையாளங்கள்:
* 12 திருமண்கள் இட்டுக் கொள்ளும் வகை பெறுதல்.

திருமங்கையாழ்வார் வேடுபறி

ஸ்ரீரங்கம் வேடுபறி

ஸ்ரீரங்கம் பகுதில் வேடுபறி " உற்சவத்தில் வலையர்கள் அதிகம் கலந்துகொள்வதால் திருமங்கையாழ்வார் தங்கள் இனமாக கூறிவருகின்றனர். ஆனால் ஆழ்வார் கொள்ளையடித்து, உபதேசம் பெற்ற சம்பவத்தை மையமாக வைத்து நடத்தப்படும் உற்சவத்துக்கு பெயர் "திருவேடுபறி" உற்சவம். இன்றும் பல திவ்ய தேசங்களில் நடைபெறுகிறது உதாரணம் ஸ்ரீரங்கம், திருவல்லிக்கேணி, மன்னார்குடி என பல ஊர்களில் நடைபெறுகிறது.

ஸ்ரீரங்கம் இராப்பத்து 8ஆம் நாள், திருமங்கை ஆழ்வார் வேடுபறி (வேடர்பறி!) பெரிய கோவில் ஆலிநாடன் திருவீதி (ஆலிநாடனான திருமங்கை ஆழ்வார் அமைத்தது), உள் மணல்வெளியில் நடைபெறும். அங்கே 'கோண வையாளி' என்னும் குதிரை ஓட்டம் செய்வார் . தெற்கு,வடக்காக நூறு மீட்டர் தூரம் மூன்று முறை வேகமாக ஓடுவார்.பின்னர் ஒரு வட்டமாக 20/30 மீட்டர் தூரம் மூன்று முறை வேகமாகச் சுற்றி வருவார் . இந்தக் கோண வையாளி சமயத்தில் நம்பெருமாளின் நிரந்தர ஸ்ரீபாதம் தாங்கிகள் தாங்காமல் ,ஸ்ரீரங்கத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ இளைஞர்கள் கூட்டமாக வந்து மிகுந்த குதூகலத்துடன் தாங்கிக் கொண்டு ஓடுவார்கள்.

குதிரைக்கு (வாகனத்துக்கு) கடலைச்சுண்டலும், நம்பெருமாளுக்குப்பானகமும், "விடாய்பருப்பும்" (ஊறவைத்த பாசிப்பருப்பு) நிவேதனம் செய்யப்படும் . பெரிய கோவில் கள்ளர் மிராசுக் காரர்கள் , பரம்பரை பரம்பரையாக காவல் காப்பவர்கள் இருந்தா ர்கள். ஆனால் இப்போது அறநிலையத் துறையினர் (!)) நம்பெருமாளை வலம் வந்து எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா, என்று பார்த்துச் செல்வார்கள்.

திருமங்கை மன்னர் 'நீலன்' (ஆழ்வார்) ராஜ அலங்காரத்தில் கம்பீரமாக வருவார் . வலது கண்ணோ ரத்தின் கீழ் வைத்த பிடியும் , தாழ்ந்த தோளும், மடித்த இடக்காலும், மண்டிபோட்ட வலக்காலும், சக்கரமாய் வளைத்த வில்லுடன் வந்து , நம்பெருமாளும், கைங்கர்ய பரர்களும் விழித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்களா? தூங்குகி றார்களா ? என்று துப்பறிந்து போவார் . அவருடைய பரிஜனங்களாக , திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்த கள்ளர் குலத்தினர்பலரும் , சந்திரபுஷ்கரணி பக்கமிருந்து, கத்தி,வேல், நீண்ட தடிகள், தீப்பந்தங்கள் ஆகியவற்றைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடி வந்து நம்பெருமாளைப் சுற்றி, சுற்றி வந்து செல்வார்கள்.

துப்பறிந்த கலியன் தம் பரிஜனங்களோடு வந்து , நம்பெருமாளுடைய திவ்ய ஆபரணங்களையும், பொருட் களையும் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு ஓடுவார். நம்பெருமாளின் காவலர்களும் ஓடிப்போய் , அவர்களைப் பிடிக்க முடியாமல் திரும்பி விடுவார்கள்.

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீராமாநுஜர் சந்நிதியில் ஸ்ரீவைகுண்ட ஏகாதசி அன்று ததியாராதனை கைங்கர்யத்தை இன்றும் அந்த ஊர் கள்ளர்கள் நடத்தி வருகிறார்கள் . கள்ளர் குடியில் பிறந்த இயற்கை வழி வேளாண் அறிஞர் பசுமை போராளி கோ .நம்மாழ்வார் பார்புரட்டியார் ஊரில் அரங்கனுக்கும், சம்பிரதாயத்திற்கும் பெரும் தொண்டாற்றிய குவளக்குடி சிங்கமய்யங்கார் பாடசாலையும் அதற்குண்டான நிலங்களும் இன்றும் உள்ளன . ஒரு காலத்தில் நாத்திக கோட்டையாக மாறியது . இன்றும் தங்கள் ஆச்சார்யனாக ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான் திருவம்சத்தை சேர்ந்த ஸ்ரீபராசர பட்டர் ஸ்வாமிகளை இன்றளவும் கொண்டா டுகின்றனர். இன்றைய இளைய

தலைமுறையினரை மன்னார்குடி ஸ்ரீசெண்டலங்கார ஜீயர் ஸ்வாமிகள் அவர்கள் அந்த ஊருக்கு அடிக்கடி விஜயம் செய்து ஸ்ரீவைணவ கோட்பாட்டில் திளைக்க வழி காட்டி வருகிறார்கள்.

மதுரை கள்ளழகர் கோயில் வேடுபறி

திருமங்கையாழ்வார் வேடுபறி என்னும் திருவிழா அழகர் கோவிலில் மார்கழி மாதத்தில் நடைபெறும் இன்றளவும் அத்திருவிழாவில் கள்ளர் வேடம் பூண்டு அதற்கான கோயில் மரியாதைகளை மேலநாட்டின் முக்கிய ஊரான மாங்குளம் கிராமத்தை சேர்ந்த கள்ளர்களே பெறுகிறார்கள்.

திருவாலி திருநகரியில் வேடுபறி மிகவும் சிறப்பானது.

திருமங்கையாழ்வார்

மிலேச்ச குலத்தில் அல்லது நான்காவது வருணத்தில் அவதரித்த திருமங்கையாழ்வார் என்று ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார் வைபவத்தின் விளக்கத்தினை ஒவொருவரும் மாற்றி எழுதியுள்ளனர்.

காராளர் கற்பகமான திருமங்கையாழ்வார் என்று சோழ கல்வெட்டில் குறிக்கப்படுகிறார். மிலேச்சர், காராளர், நான்காவது வருணம் என்பதற்கு பல பொருள் உள்ளன. மிலேச்சர், காராளர், நான்காவது வருணம் என்று வருவதால் இவரை வெளியில் இருந்து வந்தவர் என்றும் , காராளர் என்பதால் வெள்ளாளர் என்றும் எழுதிவருகின்றனர் . ஆனால் திருமங்கையாழ்வார் கள்ளர் மரபில் வந்தவர் என்று தெளிவாகவே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மிலேச்சர் என்பதற்கு விளக்கமாக : (மிலேச்ச குலத்தில்)

1) மஹாபாரதம் உத்யோக பர்வம் : - மலைகள் மற்றும் அணுகவியலாத காடுகளிலும் வசிப்பவர்களும், உயர்ந்த வம்ச வழியும் , வயதில் முதிர்ச்சியும் கொண்ட பல மிலேச்ச குல வீரர்கள் ஒன்றாகக் கூடி , பல்வேறு ஆயுதங்களைத் தாங்கிக் கொண்டு , பாண்டவர்களின் காரியத்திற்குத் தங்களை அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள்.

2) சிந்து சமவெளியில் (பலுச்சிஸ்தான்) இருந்து வந்தவர்கள் பெலுச்சர் (மிலேச்சர்) என அழைக்கப்பட்டனர்.

3) காவல் மரபினர் (தமிழ் அரசர்களுக்கு மெய்காப்பாளராக யவனர் , மிலேச்சர் ஆகியோர் காவல் புரிந்த செய்திகள் சங்க இலக்கியமான முல்லைப்பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது . ("படம் புகு மிலேச்சர் உழையர் ஆக")

4) தேஜ்பூர் மிலேச்ச அரசமரபினர் திருமாலுக்கும் பூமாதேவிக்கும் பிறந்தவர் நரகாசுரன் வழித்தோன்றல்கள் என்று கூறி கொள்கின்றனர்.

5) வேற்று மொழி பேசும் ஆரியர் .

6) யயாதி மன்னன்நான்காவது மகன் , அனுவின் வழித்தோன்றல்கள் மிலேச்சர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் - TAMIL VIRTUAL ACADEMY தேடல்... தகவல் பற்றி தொடர்புக்கு English

கல்வித் திட்டங்கள் | நூலகம் | கணித்தமிழ் | ஆய்வு மற்றும் உருவாக்கம் | தகவலாற்றுப்படை

முகப்பு > நூலகம் > நூல்கள் > பத்துப்பாட்டு மூலமும்

தொடக்கம்

பத்துப்பாட்டு மூலமும்

நச்சினார்க்கினியருரையும்

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி
டாக்டர் வே. சாமிநாதையரவர்கள்
பரிசோதித்து எழுதிய பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன்

தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம் தஞ்சாவூர். நிழற்படப்பதிப்பு - 1986

உள்ளே

Legacy Page பார்வை 1733

63-4. திரு மணி விளக்கம் காட்டி திண் ஞாண் எழினி வாங்கிய இரு அறை பள்ளியுள் அழகினையுடைய மாணிக்கமாகிய விளக்கை எரிய வைத்துத் திண்ணிய கயிற்றிற் றிரைவலையளைத்த புறவறைக்குள்ளறையிற் படுக்கைக்கண்ணே சென்று,

65-6. [உடம்பின் உரைக்கு முரையா நாவிற், படம்புகு மிலேச்சருழையராக] உரையா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம் புகும் மிலேச்சர் உழையர் ஆக-வார்த்தை சொல்லாத நாவினையுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லும் சட்டையிடும் [2] சாவாசிகள் பள்ளி கொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்து திரிய.

உரையாநாவென்றார், ஊமைகளென்றற்கு.

67. மண்டு அமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது பகைவர் மனமறியாமல் மிக்குச்செல்கின்ற போரை நச்சுதலாலே கண்றுயிற்கப்பெறாமல்,

68-9. எடுத்து எறி எஃகம் பாய்தலின் புண் கூர்ந்து பிடி கணம் மறந்த வேழம் உள்ளியும் (72) ஒச்சி வெட்டுகின்ற வாளழுந்துகையினாலே புண்மிக்குப் பிடித்திரளைமறந்த வேழத்தை உள்ளியும்,

67-70. [வேழத்துப், பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமிய] வேழத்து பருஉ கை பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய-யானையினுடைய

1ஆணுடையையும் புடைவையென்பது பண்டைக்கால வழக்கு; "மெய்சூழ்ந்து......சென்றடைந்தார்" பெரிய. திருநா. 61 : இவ்வழக்கு செட்டிநாட்டில் இக்காலத்து உள்ளது.

2 (பி-ம்.) அசாரவாசிகள், சரவாசிகள்-சரித்துக்கொண்டே வசிப்போர்.

காராளர் என்பதற்கு விளக்கமாக :

காராளர்— 1. சூத்திரர். (பிங்கல. எஅ௦.) 2. பூவைசியர். (மணிமே,மலர்வநம்.உக.) (பிங்கல. எஎஎ.)

1) முற்காலத்திருந்தஒரு முருட்டுச்சாதியார்.

2) சேலம் மலைவாசிகளானஒரு வேடச்சாதியார்

3) சூத்திரர். (பிங்.)

4) வேளாண் மக்களில் சில வகையினரை குறிக்க பல்வேறு தமிழ் இலக்கியங்களில் பல்வேறு பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது.

5) வள்ளல் தன்மையைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன .

காராளர்

kārāḷar n. karāla. 1. Arude tribe of ancient times; முற்காலத்திருந்தஒரு முருட்டுச்சாதியார். **காராளர்** சண்டையில் (மணி. 7,102). 2. A tribe of hunters and cultivatorsin the hills of Salem and S. Arcot; சேலம்தென்னார்க்காடு ஜில்லாக்களிலுள்ள மலைவாசிகளானஒரு வேடச்சாதியார். (E. T.)

மனிதரில் நான்கு ஜாதிகள் உள்ளன என்பதை ஏற்கெனவே கூறியுள்ளேன்.

நான்காவது வருணத்தில் வேறுசில பிரிவுகளும் உள்ளன. தொழிலின் அடிப்படையில் அவர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆடையை வெளுப்பவர், தோல் தைப்பவர், நடனமாடுபவர், ஓடக்காரர், வேடர் ஆகிய பிரிவினர் அடங்குவர். எல்லா உயிர்களுக்கும் சில பொதுவான குண இயல்புகள் உள்ளன. உறக்கம், விழிப்பு, உண்ணுதல், அச்சம், கோபம், புணர்ச்சி ஆகியவை எல்லா உயிர்களிடத்தும் காணப்படுகின்றன. ஞானம் மட்டுமே எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவாக அமைவதில்லை.

பல உலகங்கள் உள்ளன. சில உலக மக்கள் ஒரு காலை மட்டுமே உடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். சில உலகங்களில் இரண்டு கால்கள் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். சில உலகங்களில் பல கால்களை உடைய மனிதர்களும் உள்ளனர். எந்த உலகில் முனிவர்கள், யோகிகள், முன்னோர்களை

நான்காவது வருணம் என்பதற்கு விளக்கமாக :

வேடன் , சூத்திரன் , வேளாளன்

தொல்காப்பிய மரபியல் , "வைசியகன் பெறுமே வணிகவாழ்க்கை ' என்று அறுதியிட்டு உரைப்பதுபோலக் கூறுகிறது . இனிச் சூத்திரர் என்ற சொல்லோ வருணாசிரமதர்மத்தில் அதற்குத் தருகின்ற விளக்கமோ தொல்காப்பியத்தில் காணப்படவில்லை. மாறாக, நான்காவது வருணம் என்ற அந்த இடத்தில் 'வேளாளர்' என்பவர்களைத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

திருமங்கையாழ்வார் வரலாறு

* திருமங்கை மன்னர் மதயானைகளை கொண்ட பெரும்படையின் தலைவன் என திவ்ய சூரி சரிதம் எனும் பழைய நூல் கூறுகிறது.

* போர்களில் பங்கேற்று, எதிரிகளுக்கு எமனைப்போன்று வீரம் காட்டியதால் பரகாலன் என போற்றப்படுகிறார்.

* திருமங்கை ஆழ்வார் மிகப்பெரிய சேனையை கொண்டிருந்ததாகவும், யானைப்படையை வழிநடத்துவதில் வல்லவர் என்றும் பெரிய திருவாய்மொழி பாடல்கள் கூறுகின்றது.

("வாட்டிறற் றானை மங்கையர் தலைவன்":- பெரிய திருவாய்மொழி 10,9,10)("அமரிற் கடமா களியானைவலான்":- 2,4,10)/ " கடமாருங் கருங்களிறு வல்லான் வெல்போர் கலிகன்றி" :- 2,5,10)

* பெரிய குதிரை வீரரென்றும், வில் வித்தையில் எதிரிகளை வெல்பவர் என்றும் பெரிய திருவாய்மொழி பாடுகிறது.

("ஒன்னலர் தங்களை வெல்லும் ஆடல்மாவலன்" :- 5,8,10)/ "மருவலர்தம் உடல்துணிய வாள் வீசும் பரகாலன்":- 3,9,10)

* வைணவத் திருப்பணிகளில் ஈடுபட்டதால் சோழ மன்னருக்கு கப்பம் செலுத்த இயலாமல் சோழனின் கோபத்துக்கு ஆளானார் திருமங்கை மன்னன். சோழ மன்னர் திருமங்கை மன்னருக்கு எதிராக சண்டீசுவரன் எனும் தளபதி தலைமையில் படையை அனுப்பினார். ஆனால் திருமங்கை ஆழ்வார் " ஆடல்மா" எனும் தனது குதிரையின் மேலேறி போரிட்டு சோழர் படைகளை புறமுதுகு கண்டார். வாளை வீசி யானைகளின் பனை போன்ற துதிக்கைகளை வெட்டி, யானையின் மத்தகங்களை (யானையின் நெற்றி) பிளந்து,கிம்புரி எனும் அணிபூண்ட தந்தங்களை அறுத்து, குதிரைப்படையை அழித்து சோழரின் படைகளை திருமங்கை மன்னன் புறங்கண்டார் என பரகாலன் சருக்கம் கூறுகிறது.. வைணவ பணிகளில் ஈடுபட்ட போதும் கள்ளர் மரபின் வீரம் குறையவில்லை.

* திருமங்கை ஆழ்வாரின் யானையின் பெயர் கடமா களியானை ஆகும்.

தமிழ் வேதங்களில் பங்களிப்பு:-

* ஆசு, மதுரம், சித்தம், விஸ்தாரம் ஆகிய நான்கு நடைகளில் கவிதைகளை இயற்றும் திறன் பெற்று இருந்ததால் நாற்கவிப்பெருமாள் எனும் பட்டத்தை பெற்றார்.

* தமிழ் வேதங்கள் என அழைக்கப்படும் வைணவ இலக்கியமான நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தத்தில் அதிக (1361) பாடல்களை பாடிய பெருமைக்கு உரியவர். இவர் படைத்த பாசுரங்கள் பின்வருவன:-

திருவெழுக்கூற்றிருக்கை (ஒரு பாடல் - 47 அடிகள்)
சிறிய திருமடல் (ஒரு பாடல் - 155 அடிகள்)
பெரிய திருமடல் (ஒரு பாடல் - 297 அடிகள்) திருநெடுந்தாண்டகம் (30 பாடல்கள்)
திருக்குறுந் தாண்டகம் (20 பாடல்கள்)
பெரிய திருமொழி (1084 பாடல்கள்)

ஆலிநாடர், சோழனின் படைத் தலைவராக இருந்தா ர். நீலன் கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்று , வடமொழியிலும் தமிழிலும் புலமை பெற்று ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத நிலைபெற்று வளர்ந்தார்.

திருமாலடியாரான அவர் திருமாலின் திருவருளாலே ஆசுகவி , மதுரகவி, சித்திரகவி, விஸ்த்தாரக்கவி என நான்கு வகைக் கவிகளையும் பாடும் திறமையும் வல்லமையும் பெற்றிருந்தார்.

கள்ளர் என்னும் வீரர் மரபில் தோன்றியவர் என்பதால் , வாள், வில், வேல் முதலிய படைக் கலங்களை பயன்படுத் தி போர் செய்வதில் வல்லவராகத் திகழ்தார் . பகைவரை சுலபமாக வெற்றி கொள்ளும் தன்மை அவருக்கு வாய்க்கப் பெற்றிருந்தது . நீலனின் கல்வி திறமை வீரத்தை கண்ட சோழ மன்னன் அவரைத் தன் படைத் தளபதியாக ஆக்கிக் கொண்டான்.

அந்தக் காலத்தில் 'நாலுகவிப் பெருமான்' என்னும் சிறப்புடைய புலவன் , நீலனிடம் வாதிட்டு தோல்வியைத் தழுவினான். எனவே தன் பட்டத்தினை , நீலருக்கு இட்டு, 'நாற்கவிப் பெருமான்' என்கிற விருதை அவருக்கு அளித்தான்.

இதையறிந்த சோழ மன்னன் , நீலரை அழைத்து அவருக்கு மேலும் விருதுகளை அளித்துப் பாராட்டினான்.

பின்னர் நீலர் அந்தச் சோ ழனுக்காக போர்கள் பலவற்றை மேற்கொண்டு எதிரிகளை விரட்டி வெற்றிவாகை சூடினார் . இதனால் மகிழ்ந்த சோழ மன்னன் , நீலரின் வீரத்தையும் அறிவுக் கூர்மையையும் வியந்து பாராட்டி , தன்னுடைய ஆட்சியின் கீழ் இருந்த திருமங்கை நாட்டுக்கு மன்னனாக்கி மகிழ்ந்தான்.

திருமங்கைக்கு நீ லர் மன்னரானதும் அவரை எல்லோரும் 'திருமங்கை மன்னன் ' என்றே அழைக்கலாயினர்.

திருமாலடியாரும், திருநாங்கூரில் வசித்து வருபவருமாகிய மருத்துவர் அவரது மகள் குமுதவல்லியைப் பற்றிய செய்தி பரகாலரை எட்டியது . அவர் திருநாங்கூரிலுள்ள மருத்துவர் இல்லத்துக்குச் சென்று, குமுதவல்லியைத் தனக்குத் திருமணம் செய்து தர வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்தார்.

பெண்ணோ பிராமணப் பெண். பரகாலர் கள்ளர் ஜாதி. இருந்தும் தந்தை, பெண்ணுக்கு சம்மதம் என்றால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்.

ஆனால் குமுதவல்லியாரோ, 'திருவிலச்சினையும், திருநாமமும் உள்ள வைணவனுக்கு அன்றி மற்றவர்க்கு என்னைப் பேசவிடேன்' என்று மறுத்துரைத்தாள்.

மேலும் நாள்தோறும் ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைணவர்களை அமுது செய்வித்து , அவர்களுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்தமும் தளிகைப் பிரசாதமும் ஏற்றுக்கொள்ள மொழிந்தாள்.

இந்த இரண்டையும் செய்வதாக நீலரும் ஒப்புக் கொண்டார் , அதன்படி அவரது முதல் கடனை முதலில் நிறைவு செய்தார்.

இறைவனையே குருவாகக் கொண்டு , அவர் மூலம் பஞ்ச சம்ஸ்காரம் பெற்ற ஒருவர் நீலர்தான்.

குமுதவல்லியாரை அவள் பெற்றோர் திருமங்கை மன்னருக்கு நாடும் ஊரும் அறிய நல்லதோர் நாளில் மணம் செய்து கொடுத்தார்கள்.

திருமங்கை மன்னன் அரசுக்குச் சேர வேண்டிய பகுதிப் பணம் விரைந்து வந்தாக வேண்டும் என்னும் செய்தி தாங்கிய ஓலையுடன் , தன் தூதுவர்களை திருமங்கை மன்னனிடம் அனுப்பினான் சோழமன்னன்.

திருமங்கை சென்ற தூதுவர்கள் பகுதிப் பணத்தை விரைவில் தருமாறு பரகாலரை வற்புறுத்தினார்கள். பரகாலருக்குக் கடுங்கோபம் ஏற்பட்டது. விளைவு - தூதுவர்களை அடித்து விரட்டினார்.

சேனாதிபதியும் யானை , குதிரை, காலாட் படைகளுடன் சென்று பரகாலரை வளைத்துப் பிடிக்கப் போனான். மங்கை மன்னனோ தன் குதிரையின் மேலேறித் தம் படைகளுடன் வந்து , சேனைகளை எல்லாம் துரத்தியோட்டிவிட்டார்.

மீண்டும் சதுரங்க சேனைகளுடன் வந்து பரகாலரை வளைத்தனர். பரகாலரும் வாளின் பலத்தினால் படையை அழிக்கத் தொடங்கினார்.

இதனைக் கண்ட அரசன் இவரைப் பார்த்து, 'நீர் எதற்கும் அஞ்ச வேண்டுவதில்லை. உமது வீரம் கண்டு மகிழ்ந்தேன். நீர் செய்த தவறுகளை எல்லாம் மறந்தேன் . அஞ்சாமல் என்னை நம்பி வாரும்' என்று அழைத்தான். பரகாலரும் அரசன் மீதான பகைமை மறந்து உடன் சென்றார்.

அரசனும் பரகாலரை நோக்கி , ' தரவேண்டிய பகுதிப் பணத்தை தந்துவிட வேண்டும் , அதுவரையில் அமைச்சர்களின் பாதுகாவலில் பரகாவலர் இருக்க வேண்டும் ' எனவும்

பணித்தார். அமைச்சர்களும் பரகாலரைப் பிடித்துக்கொண்டு , ஒரு தேவாலயத்தில் சிறை வைத்தனர்.

திருமங்கை மன்னரது கனவில் பேரருளாளப் பெருமான் எழுந் தருளி, 'உமது பகுதிக்கு வர வேண்டிய பணம் நாம் தருகிறோம் . காஞ்சிபுரத்துக்கு வாரும்' என்று அருளினார். பரகாலரும் மறுநாள் அமைச்சர்களிடம், 'காஞ்சிபுரம் வந்தால் உங்கள் பகுதியைத் தருகிறேன்' என்றார்.

அமைச்சர்கள் அதனை அரசரிடம் தெரிவித்தனர். அரசரும் இதற்கு உடன்பட்டு, தக்க காவலுடன் பரகாலரை காஞ்சிபுரத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

காஞ்சிபுரம் சென்ற பரகாலர், புதையல் பொருளைக் காணாது வருந்திக் கிடந்தார். அவருடைய வருத்தமுற்ற மனத்தை மகிழ்விக்க எண்ணிய காஞ்சி பேரருளா ளப் பெருமான், 'அஞ்சாது நீர் அதை எடுத்துக் கொள்ளும் ' என்று பணம் இருக்கும் இடத்தை அடையாளமாகக் காட்டியருளினான்.

வேகவதி நதிக்கரையில் அவருக்குப் புதையல் கிடைத்தது. பேரருளாளன் காட்டிய இடத்துக்குச் சென்ற பரகாலர், அங்கே பணம் இருக்கக் கண்டு , அதை எடுத்து கப்பம் செ லுத்த வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு , அதுபோக மீதி இருந்த பணத்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உணவளிப்பதற்காக வைத்துக் கொண்டார்.

நடந்த நிகழ்ச்சியை அரசனுக்கு அறிவித்த அமைச்சர், அரசர் முன்பாக திருமங்கை மன்னர் தந்த கப்பப் பணத்தை வைத்தார் . வேந்தனோ, காஞ்சி அருளாளப் பெ ருமானான வரதராஜப் பெருமாளே பணம் தந்த செய்தியைக் கேட்டு பெருவியப்படைந்தான் . இவர் மனிதர்களுள் மேம்பட்ட பெருமை கொண்டவர் ; அவரை மதியாமல் இப்படி நடந்துகொண்டோமே என்று வருந்தினான்.

காஞ்சிப் பேரருளாளன் அளித்த கப்பப் பணத்தை தனது கருவூலத்தில் சேர்க்க அவனுக்கு மனம் வரவில்லை. எனவே திருமங்கை மன்னரை அழைத்தான் . அவரிடமே அப்பணத்தையும் , சிறப்பாக வெகுமதிகளையும் அளித்து அவற்றை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உணவிட வைத்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டினான். அதன் மூலம், திருமங்கை மன்னரை மூன்று தினங்கள் பட்டினி போட்ட பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்டான் . திருமங்கை மன்னன் தன் ததியாராதனப் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ததீயாராதனம் குறைவற நடைபெற்று வந்தது . ஆனால், ஆழ்வாரின் கருவூலத்தில் இருந்த திரவியமோ குறைவுற்று வந்தது . பணம் யாவும் செலவழிந்ததும் , திருமங்கை மன்னன் ததீயாராதனம் தொடர்ந்து நடைபெற என்ன வழி என்று யோசிக்கலானார்.

பரகாலன் ஒரு வினோதமான முடிவெடுத்தார் . செல்வந்தர்களிடமிருந்து பணத்தைப் வழிப்பறித்து அன்னதானம் செய்ய கூட்டாளிகளை உடன் வைத்துக் கொண்டு வழிப்பறி செய்தார்.

திருமந்திர அர்த்தம் விளங்கப் பெற்ற பரகாலன் , தாம் அறிந்த திருமந்திரத்தையும் , அதற்கு உள்ளீடான ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய வடிவமாகிய உருவத்தையு ம் அருள்மாரி என்னும் பெரிய பிராட்டியின் அருளாலே நேரில் கண்டு தரிசித்து திருமங்கை ஆழ்வாரானார்.

திருமங்கை ஆழ்வாரின் பிரமிப்பூட்டும் பாடல்களில் இது ஒன்று.

கொன்றேன் பல்லுயிரைக் குறிக்கோள் ஒன்றிலாமையினால்
என்றேனும் இரந்தார்க்கு இனிதாக உரைத்தறியேன்
குன்றேய் மேகமதிர் குளிர்மாவேங்கடவா
அன்றே வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே

காரணமில்லாமல் பல உயிர்களைக் கொன்றேன் . என்னிடம் வந்து யாசகம் கேட்டவர்களிடம் இனிமையாக பேசக்கூட இல்லை . வேங்கடப் பெருமானே உன்னை வந்தடைந்து விட்டேன் என்னை ஆட்கொள்வாய்.

கஷ்டத்தில் இரு ப்பவர்களிடம் இனிமையாகப் பேசினால்கூடப் போதும் . அதற்கும் நேரமில்லாமல் பல உயிர்களைக் காரணமில்லாமல் துன்புறுத்தியிருக்கிறேன் என்று தப்பை ஒப்புக் கொள்வதற்கு மிகுந்த மன முதிர்ச்சி வேண்டும்.

திருமால் திருத்தல தரிசனம் செய்யும் அவா மிகப் பெற்றார் . தலங்கள் தோறும் சென்று, ஆங்காங்கு எழுந்தருளியுள்ள திருமாலை வணங்கிப் பின் சோழ மண்டலத்துக்கு எழுந்தருளினார்.

திருமங்கை ஆழ்வார் பல தலங்கள் தோறும் சென்று தலத்து இறைவனைச் சேவித்து திருவரங்கம் வந்தார். அங்குள்ள பெரிய பெருமாளுக்கும் அழகிய மணவாளனுக்கும் விமானம் , மண்டபம், திருத்தளிகை, திருமதில், கோபுரம் முதலிய தொண்டுகள் செய்ய விரும்பினார் . அதற்காக நாகப்பட்டினம் சென்று பெரும் பொன்னை எடுத்து வந்தார் ; அதனை விற்றுப் பெற்ற பொருளைக் கொண்டு விமானம், மண்டபம் முதலியன கட்டுவித்தார்.

இதனைக் கண்ட தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் , மலர் பறிக்கும் தமது ஆயுதத்துக்கு திருமங்கை மன்னருடைய பெயர்களுள் ஒன்றான 'அருள்மாரி' என்னும் பெயரினை இட்டு மகிழ்ந்தார்.

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரங்களின் எண்ணிக்கையில் திருமங்கையாழ்வாரின் பங்கு கணிசமானது.கவித்துவமாக, இலக்கணப்படி அமைந்த பல வகைப் பாடல்களையும் இயற்றியுள்ளார். பெரும்பாலான திவ்விய தேசங்களையும் பாடியிருக்கிறார்.

https://kallarkulavaralaru.blogspot.com/2018/07/blog-post_10.html

நன்றி